

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 19. De Compassione matris Iesv.

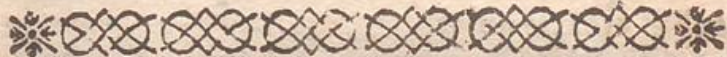
[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIONVM. 271

virtutis studium in aperto habere, quod studium cum ab omnibus Christiani nominis officium, tum à religiosis sua professio exigit, Cogitent illi Saluatoris sententiam. *Qui erubescit me coram hominibus, erubescam* Luc. 9.
& ego eum coram Patre & Angelis.

7. Laboremus in eo, vt semper nobis ante oculos versetur imbecillitas nostra: neque securi finis quod bonæ voluntatis conscij nobis finis. Instabilis est voluntas, & quavis tentatione mutatur, nisi à Deo seruetur & cõfirmetur.

8. Quamquam è peccato nostris nos viribus sine ope diuina erigere non possumus: tamen serui Christi, qui bona voluntate illi seruiunt, si fortè in defectum aliquem incidant, singulari quodam modo, per secretas inspirationes à spiritu sancto aspiciuntur & subleuantur, quod videmus in Petro.

MEDITATIO XIX.

DE COMPASSIONE
 MATRIS IESV.

PVNCTA MEDITATIONIS.

EX HIEREMIA PROPHETA.

1. *Plorās plorauit in nocte, & lachryma eius in maxillis eius. Non est qui consolatur eam ex omnibus caris eius.* Thren. 1

2. *Cui comparabo te, vel cui assimilabo te,* Thren. 2
 M 4 *filia*

filia Hierusalem, cui exaquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua; quis medebitur tui?

Thren. 3 Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absynthio.

DOCUMENTA.

1. **M**Ater Domini appellata fuit Maria, idest, amara. Ita & nos amaritudine moleltiarum, & dolore de peccatis facilius in anima concipiemus Iesum, quam multarum consolationum suauitate.
2. Quanquam videatur nos Dominus aliquando relinquere, subtrahens consolationes internas: nequaquam tamen cogitandum, amorem illius in nos diminutum esse, sicut Matrem, etsi in tanto dolore & moerore versari sit passus, non desijt tamen plus omnibus rebus creatis amare.
3. Si B. Virgo, quanquam vehementer amaret filium suum Iesum (cum enim ipse esset summum bonum, amorem infinitum merebatur) tamen ne sua voluntas à Patris æterni voluntate diuersa esset, pro mundi salute, lubens passa est illum sibi auferri: maiori multò ratione decet nos seu pati spoliationem, seu impendere vltro bona omnia fortunæ, ipsamque adeo vitam si ita exigat, vel diuinorum præceptorum obedientia, vel proximi salus, quin & ferendum est, vt Christo aliquando priuemur, id est, consolationibus spiritualibus: idque pro amore ipsius Christi, & ad proximos, qui illius membra sunt, adiuuandos.
4. B. Virgo cum captus esset Christus filius eius, neque cum Apostolis fugit, neque domi hæsit,

hæsit, sed egressa ut illum inueniret, coniunxit se illi, non sine magno animi sui dolore, mansitque cum illo ad finem usque. Sic nos in rebus aduersis & tentationibus, non debemus fugere quæ molesta sunt, aut ea inuiti impatienterque sustinere, nedum cessare à bonis actionibus, quoquo modo possumus exercendis: sed potius quasi tum ire Christum, atque illius exemplum, tanquam speculum intueri, atque unà cum illo fortiter ad mortem usque crucem ferre.

5. Si Domina nostra, gratia plena, in tãtas tamẽ anxietates & mœrores incidit, ut dolor ipsius comparetur mari: quomodo nos peccatis pleni, nihil volumus pati, speramusque nos sine vlla re aduersa vitam acturos?

MEDITATIO XX.

CHRISTVS DEDUCTVS
AD PILATVM ET
IVDAS PERIT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Summo mane ducentes eum in Concilium quesuerant: An ipse esset Christus, seu Messias.* Mat. 27.
Mar. 15.
Luc. 22.

II. *Christo affirmante (ut prius) surgens omnis multitudo, duxit eum ad Pilatum.*

III. *Iudas videns eum condemnatum,*

M 5   retu-